

Türkiye batıyla ilişkilerde bu gerçekleri gözetmeli

03.03.2018

Türkiye'nin haklı ve meşru bir hamlesi olan Zeytin Dalı Harekâtı, Türkiye'nin Almanya ve ABD ile ilişkilerini daha da gerdi. Sıklıkla vurguladığımız üzere Mehmetçik orada, PKK – PYD terör örgütünden öte, onun arkasındaki asıl güç olan emperyalizme karşı savaşıyor. Buna karşılık ABD, PKK – PYD terör örgütüne desteğini sürdürüyor. Almanya, Türkiye'ye söz verdiği silahların bir kısmının satışını donduruyor. Türkiye'nin siyasi – iktisadi – askeri – teknolojik düzlemde batı bağımlılığını, Atlantik ezberlerinin ne denli güçlü olduğunu iyi biliyor ABD ve Almanya. Nitekim Türk ve Alman başbakanları arasındaki görüşmenin üzerinden 24 saat geçmeden, Türk – Alman gazeteci Deniz Yücel'in serbest bırakılması bunun kanıtıydı.

Peki, bu bağımlılıkta ülkemizi yönetenlerin payı ne? Elbette çok. Misal; 2004'te AB'den müzakere tarihi alınmasını, gündüz vakti havai fişek atarak kutlayan iktidar ve destekçileri, AB uğruna Kıbrıs'ta ödün vermiş, Ermenistan açılımı yapmışlardı. 2004'te AB, Türkiye'ye neler demişti peki?

- 1) Müzakerelerin ucu açıktır.
- 2) Müzakereler üyelik güvencesi vermez.
- 3) Müzakereler sonucu Türkiye üye yapılmısa da, AB kurumlarına sıkıca bağlanır.
- 4) Türkiye'nin üyeliğine AB'de hükümetler, parlamentolar evet dese de, dileyen ülke Türkiye'nin üyeliğini referanduma götürüp halka sorabilir.
- 5) Türkiye üye olsa bile, ona serbest dolaşım hakkı bir süre için verilmeyebilir. (Oysa serbest dolaşım hakkı, AB'nin en temel, vazgeçilmez ilkelerindendir).
- 6) Türkiye'nin, diğer aday ülkelere veya yeni üyelere verilen altyapı fonlarından yararlandırılmama ihtimali vardır.

TÜRKİYE, HAKKINI SAVUNMALI

Diplomatik müzakerelerde kuraldır: İlk kızan, ilk kaybedendir. Türkiye hakkını, hukukunu, menfaatini kuvvetli biçimde savunurken, diplomatik üslubu da korumalıdır. İç siyasete yönelik hamasetten kaçınmalıdır. Aksi halde, hamaset dozu yüksek nutuklar içeride iş yapar, ama dışarıda işe yaramaz. Tersine, çok konuşup, yüksek sesle konuşup, gereğini yerine getirmemek, Türkiye'nin tutarlılığına, inandırıcılığına, caydırıcılığına daha büyük zarar verir.

Misal; Türkiye ile AB arasında son dönemde yaşanan gerilim, AB'nin vatandaşlık ve göçmen politikalarına da yansıyor.

Misal; AB, FETÖ'cülere kucak açıyor. Türkiye, AB üyesi de olmadığından, Brüksel'de kararların alındığı masada yer almıyor. Suriyeli sığınmacıların bir kısmına yurttaşlık veriliyor. Büyük bölümü Avrupa'ya karşı koz olarak kullanılmak isteniyor. Bu da olmuyor. Yeri gelmişken anımsatalım. Türkiye ilkesel olarak, istisnai durumlar hariç, Türkiye'nin doğusundaki ülkelere gelenlere vatandaşlık vermez. Batıdan da Türkiye'ye yurttaşlık almak için gelen olmaz. O bağlamda Türkiye; Irak ve Suriye'deki Türkmenlere, Afganistan'dan, Çin'in özellikle Sincan Uygur Özerk Bölgesi'nden (Doğu Türkistan) gelenlere, Türk vatandaşlığı vermede gönülsüzdür. Yunanistan'dan, Batı Trakya'dan gelenlere de

oradaki nüfus azalmasın, demografik dengeler daha da bozulmasın gerekçesiyle vatandaşlık vermek istemez.

ABD İLE ALMANYA ARASINDAKİ GERİLİM

Türkiye batı ile gerilim yaşarken, son dönemde yaşananlar, batı emperyalizminin (Kuzey Amerika ve Avrupa) lideri ABD ile Avrupa Birliği emperyalizminin lideri Almanya arasındaki gerilimin de arttığını gösteriyor. Avrupa; ABD ile paylaştığı hedefler, değerler, öncelikler, tehdit algılarının yanında, ABD'nin sağladığı güvenlik şemsiyesinden de yararlanıyor. Malum; NATO, ABD emperyalizminin saldırı örgütü, üyelerinin çoğu Avrupalı. AB'nin kuruluşunda ABD'nin desteği biliniyor. Ne var ki, aşınan devlet kapasitesine koşturarak ABD, NATO için Avrupalıların elini daha fazla cebine atmasını istiyor. Üyelerin GSYİH'den savunma bütçesine en az yüzde 2 pay ayırması gerektiğini söylüyor. AB'nin, ABD olmadan küresel çapta öncü olmaya niyeti ve takati olmadığını vurguluyor. ABD'nin bu ısrarına karşılık Avrupa'nın eli cebine gitmiyor. Dahası, Almanya öncülüğünde ortak Avrupa Ordusu kurmak için çalışmalar yapılıyor. Bu amaçla ortak Avrupa Savunma Fonu oluşturuldu bile.

ABD Başkanı Trump'ın Almanya Başbakanı Merkel'in elini sıkı tutmaması, iki ülkenin birbirlerinin dev şirketlerine ceza kesmesi, ABD istihbaratının Merkel dahil Alman politikacıları dinlediğini açıklaması, Almanya'nın Avrasya'ya yönelimini sürdürmesi, Çin'in "Bir Kuşak Bir Yol" projesiyle yakından ilgilenmesi, Merkel'in "**Küresel güvenlik konusunda ABD ve İngiltere'ye güvenemeyiz. Başkalarına bağımlı değiliz. Avrupa artık kendi kaderini kendi eline almalı**" demesi, Libya, Afganistan, Irak, Suriye, Ukrayna – Kırım konularında ABD'yle yan oturması, ABD'nin çelik ve alüminyum ithalatına koyduğu yeni gümrük vergisi bu gerilimin kanıtları (Almanya, Avrupa içinde ABD'ye en çok çelik satan ülke). Almanya'nın İncirlik'ten askerini çekip, Ürdün'de konuşlandırıldığını da anımsatalım. Rusya ve Çin de Almanya'ya sıcak mesaj veriyorlar.

Toplam dış yatırımlarının yarısından fazlasını ABD ve AB'ye yapan Çin'in AB'deki en önemli muhatabı Almanya.

Ekonomik güç olduğu oranda, siyasi ve askeri güç olmayan Almanya, geçmişte yaşadığı iki cihan harbinden gerekli dersleri çıkarmış görünüyor. Artık büyük laflar etmiyor. Hiper aktif davranmıyor. Bugünden yarına, akşamdan sabaha süper güç olamayacağını bildiğinden, temkinli davranıyor. Hırslı, hınçlı, hırçın politikalar izlemiyor. **Dengeleri gözetiyor. İran'la yakınlaşıyor. S. Arabistan - Katar bunalımında Katar'ı sahiplenen bir üslup kullandı. Hindistan'la ilişkileri gelişiyor. Kuzey Kore'yle diyalog kurmayı önerdi. Doğu Avrupa'da, Balkanlar'da etkili. Ortadoğu'ya artık ABD'nin yancısı olarak değil, kendi adına yöneliyor.**

Almanya'yla tarihsel rekabeti olan, ama iktisadi güç olarak onun gerisine düşen, AB içinde onun liderliğini kabul etmek zorunda kalan Fransa ise gelişmeleri yakından izliyor. Macron, çoklu zirvelerde Merkel'e, Trump'a davrandığından daha sıcak davranıyor. Katar, Lübnan gibi konu başlıklarında daha bağımsız hareket ediyor. Avrasya'ya önem veriyor. İngiltere'nin AB'den çıkışından yararlanmak, Almanya'yla birlikte Avrupa'yı öne çıkaran adımlar atmak istiyor.

Kıssadan Hisse: Almanya'nın hamlelerini iki nedenle yakından izlemek gerekir. Hem tarihimizdeki ve siyasetimizdeki Alman nüfuzundan dolayı, hem de emperyalist merkezler arasında çelişki esas olduğu için.

Barış Doster

Odatv.com

Barış Doster

Diğer Yazıları

Tahran Zirvesi neleri gösterdi

09.09.2018

ABD, Ortadoğu'da bunları göremedi

02.09.2018

Tarihten ders çıkarmanın önemi

18.08.2018

ABD, İran'a karşı kimleri kullanacak

06.08.2018

Batı ittifakındaki çatlak büyüyor

26.07.2018

Trump'ın başlattığı ticaret savaşları neyi gösteriyor

16.07.2018

[Tüm Yazıları](#)

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

